

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312211220
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5312211220.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti o maloleté deti: G. Y., nar. X.X.XXXX a Y. C. Y., nar. X.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci, deti rodičov: matky I. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y. T. Y. č. XXXX, právne zast. JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou, Advokátska kancelária C. č. XXXX, Q. a otca C. Y., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom ul. X. I. XXXX, Y. T. Y., v konaní o určenie výživného na maloleté deti, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 6P/53/2012-77 zo dňa 30. mája 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zveril maloleté deti G. Y., nar. X.X.XXXX a Y. C. Y., nar. X.X.XXXX do výchovy a osobnej starostlivosti matky. Otcovi detí C. Y. uložil povinnosť prispievať na výživu mal. G. sumou 120,- eur mesačne a na mal. Y. C. sumou 120,- eur mesačne k rukám matky, počnúc dňom 1.9.2012, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred. Zročné výživné za obdobie od 1.9.2012 do 30.5.2013 na mal. G. 1.080,- eur a na mal. Y. C. 1.080,- eur je otec detí povinný splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach na každé z detí po 30,- eur mesačne, t.j. spolu 60,- eur mesačne pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci i len jedna splátka. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 62, § 63 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie, na základe ktorého mal preukázanú výšku príjmov u matky, ako aj u otca. Pri určovaní výšky výživného na obe maloleté deti vychádzal z objektívneho príjmu a výdavkov matky a z fikcie príjmu otca po zohľadnení výdavkov, ktoré špecifikoval otec detí s tým, že súd nemohol na strane otca zohľadniť všetky výdavky týkajúce sa jeho prípadných nákupov oblečenia a úhrad za športové a iné činnosti, pretože medzi účastníkmi bolo zjavne nesporné, že otec detí si určitým spôsobom vynucuje vplyv na výchovu detí na ich záujmovú činnosť výhradne sám bez toho, aby rešpektoval a dohodol sa s matkou detí na aktivitách a potrebách oboch maloletých detí tak, aby boli v záujme ich zdravého vývoja. Pri určovaní obdobia, za ktoré so spiatočnou účinnosťou má byť výživné na obe maloleté deti určené, matka ohraničila časovo od 1.9.2012, kedy ani podľa tvrdenia otca detí nemožno toto obdobie zásadne spochybníť, pretože v uvedenom období rodičia oboch maloletých detí dospeli k záveru, že matka detí nebude disponovať s účtom a platobnou kartou vedenou na meno otca. Otec detí prestal matke do rúk dávať finančné prostriedky, ktoré bolo potrebné na zabezpečenie výživy a potrieb detí. Súd preto akceptoval obdobie od 1.9.2012, pretože v podstate zhodne toto obdobie ohraničili rodičia detí s tým, že výšku výživného vzhľadom na vek a potreby oboch maloletých detí, schopností a možností rodičov považoval súd za primerané výživné po 120,- eur na každé z detí, ktorú sumu je otec povinný prispievať k rukám matky. Následne vyčíslil zročné výživné za obdobie od 1.9.2012 do 30.5.2013, teda do rozhodnutia súdu na každé z maloletých detí.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd nepovažoval v súdenom prípade za odôvodnené použiť ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznať matke právo na náhradu trov konania ani za možnosti použitia §-u 150

O.s.p., pretože sa nedomnieval, že v danom prípade došlo k situácii, kedy bolo nevyhnuté tieto náklady na toto konanie vynaložiť a v podstate obaja z rodičov boli právne zastúpení, čím nemožno konštatovať, že išlo o úspech alebo neúspech toho ktorého z rodičov.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletých detí. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie s tým, že ho právnym názorom zaviazá k náležitému zisteniu splnenia podmienok striedavej osobnej starostlivosti alebo napadnutý rozsudok zmenil tak, že zverí maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti otca a matky tak, že maloleté deti budú dva týždne v starostlivosti matky a dva týždne v starostlivosti otca. Striedavá osobná starostlivosť rodičov o maloleté deti sa bude konať opakovane. Začne prvý piatok nasledujúci po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku o 18.00 hod. s tým, že v tomto čase začne starostlivosť o maloletých u otca. Odovzdávanie maloletého sa bude konať vždy na adrese bydliska toho rodiča, ktorému končí aktuálna súdom stanovená starostlivosť maloletými, vždy v príslušný piatok o 18.00 hod. Rodič, ktorému končí starostlivosť o maloletých, je povinný v mieste svojho bydliska maloletých riadne pripraviť a odovzdať ich druhému rodičovi. Súd počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov podľa tohto rozsudku výživné na maloletých neurčuje. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie potrebné k dostatočnému zisteniu skutkového stavu tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Má za to, že v záujme maloletých detí je iná forma úpravy starostlivosti o maloleté deti a to striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov. Súd nedokazoval skutočností svedčiacie možnosti realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov, hoci v konaní o rozvod manželstva, o ktorej musel mať súd nepochybne vedomosť, takúto úpravu starostlivosti výslovne žiada. Je nelogické a v rozpore so záujmami maloletých detí, aby sa na určité krátke obdobie medzi skutočným rozpadom vzťahu rodičov a samotnou právoplatnosťou rozvodového rozsudku presadzovala iná úprava vzťahov, ako tomu bude po samotnom rozvode. Striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov je nepochybne v záujme maloletých s prihliadnutím najmä na ich citové väzby, vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia. Súčasne bude prostredníctvom striedavej osobnej starostlivosti rešpektované právo detí na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a zachovania pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s nimi. V prípade, ak matka s určením striedavej starostlivosti nebude súhlasiť, možno nariadiť striedavú starostlivosť aj proti jej vôli. Nemôže stačiť svojvoľné, účelové alebo nelogické odmietanie striedavej starostlivosti, pretože takéto správanie je zneužívaním práva dieťa vychovávať, ktorého obsahom je aj právo osobnej starostlivosti. Vo veciach starostlivosti o maloletých sú súdy povinné prihliadať na záujem maloletých. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie R 21/1965, nález Ústavného súdu ČR 1206/09, II. ÚS 363/2005. Poukázal na to, že súd pri určení vyživovacej povinnosti nepostupoval správne, keď aplikoval zákonnú fikciu podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Tvrdil, že nekonal tak, aby sa vyhýbal predložiť súdu doklady na zhodnotenie jeho majetkových pomerov alebo umožniť zistenie ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie.

K odvolaniu otca maloletých detí proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie matka maloletých detí prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Nesúhlasila s návrhom otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Uviedla, že otec maloletých detí si deti doteraz riadne nevyšímal, nestaral sa o ne, viacej času trávil v spoločnosti kamarátov. Na výživu maloletých detí neprispieval. Jeho odvolanie považuje za účelové, aby zabránil plateniu riadneho výživného tak, ako mu to bolo určené napadnutým rozsudkom.

Kolízny opatrovník maloletých detí sa k odvolaniu otca maloletých detí proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. f, h), ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu za účelom zistenia rozhodujúcich skutočností, dôkazy nevyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a rozhodol vo veci predčasne.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí - v odôvodnení rozhodnutia sa nezaoberal otázkou zverenia maloletých detí do výchovy a osobnej starostlivosti matky. Jeho rozhodnutie, pokiaľ ide o otázku zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti toho ktorého z rodičov, je nepreskúmateľné. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, z akých dôvodov prvostupňový súd pristúpil k zvereniu maloletých detí do osobnej starostlivosti matky.

Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvého stupňa pokiaľ ide o otázku osobnej starostlivosti matky o maloleté deti za nepreskúmateľný.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.